

Примѣры за такъвизи стихотворенія ный ще посочимъ
отъ нашытъ: а) баснята на П. Р. Славейкова, въ която са
сатирисватъ нѣкакъ владыцѣтъ отъ Фенерь:

Научилъ са глѣдень Вълкъ
(Не ё вълкъ тѣ, но е Гъркъ)

Да борави
И да дави
Старо младо
Царско стадо.
Безъ никаква правдина,
Съ препагубна враждина,
Хѣра славы
Той ограби:
Има нѣма
Той си зема.

(Изъ Цариградскій вѣстникъ.)

в) Баснята: *Пътелъ и Елмазъ* (изъ Ла-Фонтена: *le Coq et la Perle*).

Лыщѣлъ въ смѣта безцѣнъ елмазъ,
И гладный Пѣтлѣ са завтекълъ.
Поклѣвнѣлъ го, и този часъ
Ядосълъ са и рекълъ:
Бѣди ты лѣскавъ колко щѣшь,
Защо ми си — не са ѣдешъ?

Правоуч. Мнозина цѣнѣтъ ученіето, като тукъ пѣтсѣ-
лътъ — елмаза.

с) И друга басня: *Щуръ и зѣто* и *мравѣята* (*).

(*) Сѣщата басня — у Есопа, Баифа и Ла-Фонтена: *la Cigale et la Fourmi*.